

36 udov. — Veliko denarjev trošijo mesta v šolske svrhe; v Celovei so postavili učilnico za fante in dekleta, ki je stalo s telovadnico vred 138613 fl. — Hüttenberska zadruga se hoče združiti z večimi enakimi zadrugami na Štajerskem, pri tej priliki pa delnice za 50% znižati, t. j. dolg za polovico otresti. Delničarji se lahko obrišejo, ako hočejo. — Čuden slepar se je potepal nedavno pri nas; prišel je kot gospod oblečen v Glanegg ter se pri grajščinskem oskrbniku oglasil, da je od g. Kinza v Bregencu grajščino kupil za neke redovnice ali nune. Oskrbnik mu verjame, vse odpre in pokaže. Vse mu je bilo prav, le zemljišča ne, ta hoče na kose prodavati. Kmetov je kmalu navrelo in eden mu je 40 fl. nadavka dal. Zviti ptič poda se potem v Trebenj in potem premine, da nihče ne ve kam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V državnem zboru vršile so se ove dni velevažne razprave: pred vsem o grunt-nem davku; tukaj so tirolski poslanci razkrili ve-like krivice; liberalce Chertek in začasni vodja finančnega ministerstva je baje iz Dunaja odposlal na Tirolsko uradnike, kateri so tarife hudo po-zvišali; ljudstvo jih ima za „Chertekove husarje“. V zadevi gruntnega davka je se sklenolo rok re-klamacijam podaljšati do 31. maja, za kar smo vsi posestniki poslancem hvaležni. Liberalce Streer, ud centralne komisije, napaden od liberalcev šta-jerskih, je izvrstno zagovarjal centralno komisijo, ker je tarife deželnih komisij znižala. Prav je imel. Štajerska bi bila uničena, ko bi davka se njej naložilo po tarifah deželne komisije v Gradci. Zato moramo hvaležni biti centralnej ko-misiji dunajske, ki je n. pr. v Mariboru njivam I. vrste tarifo znižalo od 20 fl. na 13 fl. v Ptui od 20 na 14, v Ljutomeru od 16 na 15, v Bre-žicah od 17 na 12, v Celji od 21 na 16, v Slov. Gradci od 16 na 14 fl., pri vinogradih pa v Ma-riboru od 50 na 42, v Ptui od 49 na 44, v Lju-tomeru od 44 na 38, v Brežicah od 32 na 25, v Celji od 19 na 14 fl. itd. Dalje so naši poslanci dognali olajšave šolskih bremen, kakor vvodni članek razlaga. Isvrstni zagovornik olajšav g. Lienbacher je se precej po končani seji od-peljal v Saleburg, tega pa dunajski študentje niso vedeli in prišlo jih je toraj 400 pred g. Lien-bacherjevo stanovanje, da bi mu šipe vbili in „mačkinjo muziko“ naredili; toda policaji so tudi prišli in 14 dijakov zasačili, drugi so hrabro zbežali, od 14 zaprtih rogoviležev je večina judovskega rodu! Čudno, da Juda nikder ne zmanjka pri takšnih neredih! Jako hudi so liberalci na pred-sednika državnemu zboru, liberalca grofa Koro-ninija, ker je rekel, da ni treba $\frac{2}{3}$ glasov za sprejem g. Lienbacherjevega šolskega nasveta. Pred glasovanjem za § 1. ovega nasveta je še poslanec baron Giovanelli in poslanec dr. Ölz v

zapisnik dal, da katoliško, tirolsko in predarlsko ljudstvo še nikakor ni zadovoljno, če se sprejme po g. Lienbacherji nasvetovana šolska olajšava, treba je še staršem zagotoviti, da tudi sv. kato-liška Cerква dobi pravice, katere njej grejo gledé na izgojo katoliških otrok. V odsekih obravnavajo plačo katoliških duhovnikov, bišni davek, olajšave pri vojaške postavi in nakup cesarica Elizabetine železnice; dne 4. marca je zopet seja. — Čehi se čedalje bolj hudujejo na ministra Haymerla, ki baje, kakor nekda Beust Hobenwartha hoče po-dreti ministerstvo Taaffejevo. — Deželni zbori bodo sklicani še le prihodnjo jesen. — Višjo vo-jaštvo dunajsko se uči ruskega jezika. — Ljub-ljanski župan g. Schrei je zopet v nekem nemškem društvu strašno tulil zoper Slovence in sebe in poslušalce hrabil za divji boj zoper vse, kar g. Schreiju ni dovoljno. Smešno! Idrija šteje 4171 Slovencev in samo 127 Nemcev, tem bolj je ob-žalovati, da slovensko mesto ima nemško ali nemčursko zastopništvo! — Tržaški c. kr. namest-nik Depretis je precej omajen; če odstopi, veselili se bodo Slovenci; ti so v Trstu sploh živahni, dne 26. febr. napravilo je društvo „Edinost“ veli-kansko veselico, katere je se udeležila vsakojaka in visoka gospoda. — V Kopru so oficirji napra-vili veselico pa lahoni „irredentovci“ so pred hišo užgali veliko „bombo“ ali „petardo“, čije močan pok je vse prestrašil, zlasti povabljenе gospe! — Grof Pejačević, ban hrvatski, je bil v Varaždinu imenovan za častnega meščana. Če se Hrvatje le ne varajo v osebi grofa Pejačevića; mož nam hodi preveč na potih slaboglasnega barona Raucha. Ouderstvo je tudi na Ogerskem strahovito. V Bu-dimpeštu je 300 obče znanih oderuhov, ki si na leto naderó po 12 milijonov goldinarjev; vsa Ogrska žrtvuje na leto oderuhom do kakih 100 milijonov. Oderuhi so zvečinoma Judje. Tudi v Zagrebu se Jud napihuje. Tako je jud Frank nedavno velezaslužnega župana dr. Mrazoviča na-pal v mestnem odboru, češ, da računov nima v redu. Lažnjivost očitanja bila je takoj jasna!

Vnanje države. Bismark je tovarša ministra grofa Eulenburga res tako do dobra zgrizil, da je ta uže ministrovanje položil. Cesar Viljelm je se učakal ženitovanja svojega vnučiča; princ Vil-jelm je se te dni oženil z neko princesinjo Av-gusto Holsteinsko; pri poroki navzoč bil je tudi saksonski kralj, švedski kraljevič in v imenu na-šega cesarja nadvojvoda Karol Ludvik. Ljudje ngihajo, kako to, da ni prišel ruski cesarjevič! Nemci postajajo čedalje bolj hudi na Jude, ki so vedno drznejši. — Sedaj je uže dokazano, da so Francozi na prizadevanje juda Gambette Grkom lani doposlali 100.000 novih pušek in 25 milijonov patron. — Španjolski kralj Alfonzo je papežu da-roval zlat kelih, okinčan z dragocenim kamenjem, vreden 200.000 frankov. — Italijani so se ugne-zdili v Radečem morji ter si za ladije prisvojili

in utvrdili nek kot po imenu Assab, radi česar jih Angleži in Francozi pisano gledajo. Irski vodja Parnell začne beračiti pomoči pri evropskih prekucubih in socialistih Rochefortu, Hugonu itd. ter napraviti pravo revolucijo v Irlandiji zoper Angleže. Proti temu je se vzdignol irski nadškof v Dublinu in oznanil katoliški nauk, kateri revolucije ne trpi. To je res očetovsk glas; nja preslišanje bilo bi strašno nesrečno za Irce, kajti Angleži imajo na Irskem že 60.000 dobro orožanih vojakov. Sicer je pa upati, da po postavni poti Irci veliko več pridobijo, vsaj dokler je Gladstone minister. Iz južne Afrike došla je Angležem nesrečna novica. Njihov oberst Colley je 27. febr. zapustivši tabor zgrabil „Bojerje“ pa bil premagan, obkoljen in z vojniki vred ustreljen; le malo Angležev je smrti všlo; od enega regimenta samo 7 mož. Sedaj bo že veliko težavnije Angležem vzdrževati vso gospodstvo v južni Afriki. Tepež se je vršil na mestu, kojemu pravijo Längsek. — Srbska skupština zboruje v Belgradu in se pogaja z raznimi podjetniki zavoljo stavljenja srbskih železnic. Na ponudbo so Francozi, Angleži in Rusi. V Petrovgrad k ruskemu carju za srbskega poslanika odposlan je od zadnje srbsko-turške vojske znani hrabri general Horvatovič. — Rumuni so svojo vojsko pomnožili za 30 peš-regimentov. — Ruski general Skobeljev je baje zbolel in je na poti v Evropo. — S Kitajci so se Rusi pobotali na mirnem; ne pride toraj do boja. — Grki in Turki se pa orožajo, kolikor le mogoče. Grki so že svojo reservo pozvali pod puško, tudi vabijo evropskih oficirjev, naj vstopijo v grško armado! — Nadvojvoda Rudolf potuje na reki Nil v gornji Egipt.

Za poduk in kratek čas.

Babji klanec.

Če greš od farne cerkve sv. Miklavža v ljutomerskih gorica k podružnici žalostne Matere v Jeruzalemu, prideš, kedar začneš iti navzgor, v precej dolgo sotesko, v globoki klanec, na katerega peščenih strminah se v poletni vročini greje kušar in poje na vse zgodaj v nizkem grmovju slavček svoje milotinke. Postoj tukaj, — kajti to ti je sloviti kraj, tako imenovani „Babji klanec“. Odkod in kako je dobila ova soteska to nenavadno ime, naj ti dragi čitatelj razjasni sledeče vrstice.

Po slavni bitvi pri sv. Gothardu, kder sta l. 1664 Montekukuli in Zrini premagala Turke in njihove neštene trume ali pobila in v Rabo stisnala ali pa na vse strani razpodila, pridivjal je en oddelek razkropljene turške armade prek Mure tudi v ljutomerske gorice ter je ondi ropal in požigal. Gorje kristijanu, ki je prišel divjemu Turčinu v pest! Še le po dolgem in groznem mučenju bila je nesrečnežu odsekana glava in na sulico

nataknjena, okolo ktere so divjaki, prepasani s črevami umorjenega, skakali in plesali. Materam so nedolžne otročiče trgali iz naročja in butali z glavami ob plotove in zidove, da so se možgani razlivali po tleh, dekleta in žene so pa oskrunjali in zvezane, kakor pse, vlekli seboj v grozno sužnost. Kamor so Turki prirazbijali, šel je strah pred njimi in groza za njimi. In med tem, ko so krepki možje, uvrsteni v cesarsko armado, podili nekatere oddelke premagane turške armade po ogerških planjavah, skrivali in potikali so se njihovi očetje, onemogli starčki doma pred razgrajajočo trumo Turčinov po goščavah in votlinah, matere so pa z malo dečico odbežale v hribate kraje. Tudi v Jeruzalem je pribežalo precej starčkov in žen, poiskati si varnega zavetja pri žalostni materi Mariji, kateri na čast je bila 12 let poprej tamkaj zala cerkva sozidana. V svojo nepopisljivo grozo zagledajo žene nekega jutra precejšnjo trumo divjih Turkov v dolini proti hribu pomikati se, pa sveste si posebnega varstva mogočne pomočnice, D. Marije, sklenejo postaviti se sovražniku krščanstva v bran. Nagloma kupčijo ene za gostim grmovjem vrh klanca debelo kamenje, druge polnijo s peskom prazne sode med tem, ko nekatere v bližnji stranski goščavi več kotlov kropa pripravljenih imajo. Ko so pa Turki, ki se v teh hribatih krajih niso nadjali niti najmanjšega napada, prišli celo brezskrbni v globoko sotesko, prekucnile so žene s strašnim kričem za grmovjem nakupičeno kamenje ter skotnile s peskom napolnjene sode v klance potem pa nad glave prestrašenih Turčinov vlivale kropa; da, nek dvanastletni fant je pribežal iz bližnje hiše z zarjavo puško ter ustrelil iz nje med divjake tako srečno, da je smrtno zadel poglavarja turške čete, kar je ostale še bolj preplašilo. Veliko Turkov je obležalo od kamenja in sodov pobitih in od kropa poparjenih v klanci, ostali so odbežali na vse strani. Nekatere so ubili potem pri Ormoži, nekatere pa v Dravo spodili. Junaške žene, katerih ni bila nobena ranjena, nesle so radostnega srca uplenjeno zastavo in nekaj turškega orožja v cerkev in darovale vse iz hvaležnosti Mariji, pomočnici kristijanov. Ti ostanki so se sicer pozgubili, a „Babji klanec“ še obstoji kot veden spominek junaškega čina navdušenih in bogoljubnih Slovencev.

Mih. Slekovec.

Smešničar 9. Dobrosrčen gospod dá beraču lepe nove hlače. Ko ga zopet sreča in vidi, da berač ne nosi darovanih hlač ga nevoljni gospod pokrega rekoč: zakaj ne nosiš hlač, katere sem ti daroval. Berač odgovori: gospod, naj mi ne zamerijo; ko bi jaz v njihovih hlačah beračit šel, bi mi nihče ničesar ne dal.

Razne stvari.

(Svitli cesar darovali) so Vojničanom za nakup gasilnega orodja 100 fl.